

TỪ ẤY (Tố Hữu)

*Từ ấy trong tôi bùng nắng hạ
Mặt trời chân lý chói qua tim
Hồn tôi là một vườn hoa lá
Rất đậm hương và rộn tiếng chim...*

*Tôi buộc lòng tôi với mọi người
Để tình trang trải với trăm nơi
Để hồn tôi với bao hồn khổ
Gần gũi nhau thêm mạnh khối đời*

*Tôi đã là con của vạn nhà
Là em của vạn kiếp phôi pha
Là anh của vạn đầu em nhỏ
Không áo cơm, cù bất cù bơ...*

Tháng 7-1938

Câu 1: Phương thức biểu đạt chính của văn bản là:

- A. Tự sự
- B. Biểu cảm
- C. Miêu tả
- D. Thuyết minh

Câu 2: Bài thơ thuộc phong cách ngôn ngữ nào?

- A. Nghệ thuật
- B. Sinh hoạt
- C. Nghị luận
- D. Cả ba ý trên đều đúng.

Câu 3: “Nắng hạ”, “mặt trời chân lý” là những hình ảnh:

- A. Nhân hóa
- B. So sánh

C. Hoán dụ

D. Ẩn dụ

Câu 4: Đọc “Tù ấy” có thể nhận thấy:

A. Niềm vui sướng, say mê mãnh liệt của Tố Hữu trong buổi đầu gặp gỡ lí tưởng cách mạng.

B. Tác dụng kì diệu của lí tưởng đối với cuộc đời nhà thơ.

C. Sự gắn bó tự nguyện, chân thành của nhà thơ đối với các kiếp đời cần lao trong xã hội.

D. Cả ba ý trên đều đúng.

Câu 5: Từ “cù bất cù bơ” được chú thích là:

A. Bơ vợ, không chốn nương thân

B. Bơ vợ, không chốn nương thân, lang thang kiếm sống

C. Không chốn nương thân, lang thang kiếm sống

D. Lang thang, vất vưởng, không chốn nương thân

Câu 6: Câu thơ “Hồn tôi là một vườn hoa lá” có sử dụng biện pháp tu từ gì?

A. So sánh

B. Ẩn dụ

C. Nhân hoá

D. Tương phản

Câu 7: Từ trang trải trong câu “Đề tình trang trải với muôn nơi” được hiểu là:

A. Rộng rãi

B. Trải rộng

C. Chia sẻ

D. Phôi pha

Câu 8: Khổ thơ thứ ba với các từ xưng hô: *con, em, anh...* cho thấy điều gì?

A. Niềm vui khi bắt gặp ánh sáng cách mạng

B. Nhận thức mới về lẽ sống của tác giả

C. Sự chuyển biến sâu sắc trong tình cảm của nhà thơ

D. Cả ba ý trên đều sai

PHẦN II – TẬP LÀM VĂN (6 điểm)

Câu 1: Từ việc đọc hiểu bài thơ “Từ ấy” của Tố Hữu, anh/chị hãy viết đoạn văn trình bày suy nghĩ của mình về lẽ sống công hiến.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Câu 2:

CHÂN QUÊ

(Nguyễn Bính)

Hôm qua em đi tỉnh về,
Đợi em ở mãi con đê đầu làng.
Khăn nhung, quần lĩnh rộn ràng.
Áo cài khuy bấm, em làm khổ tôi!

Nào đâu cái yếm lụa sồi?
Cái dây lưng đũi nhuộm hồi sang xuân?
Nào đâu cái áo tứ thân?
Cái khăn mỏ quạ, cái quần nái đen?

Nói ra sợ mất lòng em,
Van em! Em hãy giữ nguyên quê mùa.
Như hôm em đi lễ chùa,
Cứ ăn mặc thế cho vừa lòng anh.

